

lagi konstitucionalizma osnovano korporacijo! Ako se takim prizadevanjem manjšine ustreže, bi to rušenje državnih korporacij s časom moralo v nevarnost spraviti organizacijo države same.

O vsem drugem opozarjamo na izjave, katere so storili o tem predmetu deželni poslanci in kmetske skupine našega okraja v deželnem zboru, izjavljamo, da se popolnoma strinjamo z nazori, katere so oni izrazili v visoki deželni zbornici.

Izvolitev lavantinskih škofov.

(Dalje.)

Novi škof se zdaj zopet povrnejo k svojemu altarju in tako oba škofa pri svojem altarju bereta sv. evangelje in vero.

Nekdaj so kristjani prinašali vina in kruha, kedar so prihajali k sv. meši. Duhovnik je iz darov odločil, kolikor je trebalo za sv. daritev; kar je bilo odveč, to je bil mešnikov prevžitek. V spomin te krščanske navade pri škofovem posvečevanju novi škof sam oskrbi darove ter se zbog tega pred darovanjem zopet poda pred škofa posvečevalca, ki sedeč pred altarjem, sprejema njegove darove.

Novi škof daruje dve sveči, dva kolača belega kruha in dva sodca vina, in sicer sodec belega in sodec rdečega ali črnega vina; sodca sta pozlačena a obroči so posrebrnjeni. Sveči novi škof daruje, da škofa posvečevalca zagotavlja, da bo vernim vedno prižigal luč sv. vere ter gojil v njih srcih gorečo ljubezen do Boga, a da bo tudi s svojim lepim izgledom syetil čredi, da bodo videli njegova dobra dela ter hvalili Očeta, ki je v nebesih. Hleba pomenita, da bo škof svojim vernim vsak čas lomil kruha besede božje, in jim bo zlasti tudi privoščil „živga kruha, ki je prišel iz nebes“. Vino slednjič, „ki oveseljuje srce človeče“, svedoči, da hoče posvečenec svojo visoko in težavno službo z veseljem opravljati, — Bogu v čast in v dušni blagor izročeni mu ovčie, da tako oveseli nevesto svojo — sv. cerkev.

Na to stopijo vsi štirje škofje pred tisti altar, pri katerem škof posvečevalec mešuje, in posvečevalec in posvečenec pri istem altarju nadaljujeta daritev sv. meše. Oba škofa imata le eno samo hostijo in eden in isti kelih. Kedar škof posvečevalec povzdiguje sv. hostijo in posvečeni kelih, kleči škof posvečenec tik njega in ponižno moli v podobi kruha in vina živega Boga.

Pri sv. obhajilu povžije najpred škof posvečevalec polovico posvečenega kruha in vina, in z drugo polovico pita mladega svojega brata in škofa, prav kakor če golob pita golobčeka. Škof posvečenec pa ne prejme sv. obhajila kleče, ampak stojé tik posvečevalca.

Pomenljiv je res obred, da oba škofa jesta isti kruh, da pijeta iz istega keliha ter tudi ob enem opravljata daritev sv. meše. Obred ponavlja molitev Jezusovo gledé apostolov, katere je on sam posvetil. „Sveti Oče ohrani jih v svojem imenu, katere si mi dal, da bodo eno, kakor tudi mi. Pa ne prosim samo za nje, ampak tudi za tiste, kateri bodo po njih besedi v mene verovali; da bodo vsi eno, kakor si ti oče v meni, in jaz v tebi“.

Ob konci sv. meše blagoslovi škof posvečevalec škofovsko kapo, in jo novemu škofu postavi na glavo, in isto tako rokavice, katere mu potem na roke natakne. Škofovsko kapa, ki ima dva vrha, je podoba čudnih rožičkov, katere je imel svoje dni Mojzes nastavljene, ko je prišel s sv. gore, in spominja mladega škofa, da mu bo treba moči in zvestobe Mojzesove ter popolnega znanja sv. pisma starega in novega zakona. Rokavice imajo tudi svoj posebni pomen. Kakor je namreč mati Rahela svoje dni roke svojega ljubljence, sina Jakoba, zavila v kozličevo kožico, da bi bil podoben starejšemu svojemu bratu Ezavu ter tako dobil blagoslov svojega očeta Izaka, isto tako tudi novi škof stopi pred altar s pokritimi rokami ter se postavi pred obličje Očeta nebeskega, da bi po sveti daritvi za-se in za verne svoje zadobil njegov preobilni blagoslov.

Slednjič novi škof zapoje iz polnega srca „Te Deum laudamus“, in med prepevanjem hvalne pesni vodita pomožna škofa novoposvečenega škofa po cerkvi doli in gori, da ga ljudstvo vidi. Vrnivši se pred altar, da prvokrat slovesni škofovski blagoslov.

Zdajci še gre novi škof na epistelsko stran altarja, se obrne proti škofu posvečevalcu, se mu trikrat globoko nakloni, in tudi trikrat zaporedoma — vselej z višjim glasom — zapoje: „Na mnoga leta!“ Ko so naš premilostni škof zapeli pesen, jih je krasota cerkvenih obredov, visokost nove časti, pa tudi miloba škofa posvečevalca tako pretresla, da so obnemagali, in da so jim nadškof morali nasproti iti, da so jih potolažili.

Na zadnje se bere še evangelje sv. Janeza. Bere pa ga novi škof pri svojem altarji. In s tem je skončano škofovsko posvečevanje.

(Dalje prih.)

Gospodarske stvari.

Tržna cena za sadje.

Cena sadju na debelo je bila na Dunaji do 28. januarija ta-le: Jabolka: renete rjave 25—40 kr., za klg., renete rmene 25—40 kr., maršlanček štajarski 20—26 kr., vince (batulenske) 20—30 kr., jabolka za kuho 20—24 kr., grozdje 95—100 kr., orehi 24—40 kr. za klg.